

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Pod mladim mjesecom na jugu Portugala

Ovo je još ljepše nego smo zamišljali, a mi nismo laka publika. Netaknute dine u svim oblicima prostiru se sve do visokog zida litica i moćnog oceana. Sjedimo na vrhu neko vrijeme, svatko u svojim mislima, da ne pokvarimo odmah glatku površinu pred sobom, a onda - juriš

Prvo jutro u Portugalu. Parkirani smo na vrhu parcele naših britansko-švicarskih prijatelja s francuskim potomkom. Ovu zemlju kupili su prije pola godine i napravili hrabar potez, vratili se prirodi. Sunce izlazi polako i vani je još hladnjikavo, pa ostajemo duže u toplom krevetu. Nas dvoje i komarac. Ne mogu vjerovati da ću u siječnju imati problema s komarcima. Uspijeva me izluditi i izbaciti iz kreveta. Nismo točno locirali gdje se nalazimo na karti, no zvuk oceana je snažan i dovest će nas do obale. Spremamo jakne u najdalji dio kampera i upadamo u kratke rukave.

Petnaestak stupnjeva je taman da ne moraš brinuti previše o odjeći dok trčkaraš. Nešto kao naše proljeće. Po pješčanoj se podlozi krećemo kroz

Zaustavljamo se na pedesetak metara visokoj litici i pred nama se otvara plaža. Stijene veličine trokatnica kupaju se u plićaku, a valovi razbijaju oko njih. Stepenicama se spuštamo u podnožje, skidamo obuću i krećemo u drugu rundu sumanutog trčanja. Sunce grije dovoljno da je mokra meka podloga pod nogama ugodna, a varljivi nas valovi svako malo sustižu

polja voća i zadovoljni klimom pogledavamo Zvončija ne bismo li vidjeli kakav znak odobravanja. Ništa! Ni osmijeh, ni zahvala. On mrzi pijesak. Kaže da mu se uvlači u kandže i onda ih mora čistiti svaku večer prije spavanja. Čini se da je princ pod stare dane ipak najsretniji na mekanom kauču.

Trenutak tišine

Po cesticama vijugamo u svim smjerovima, no Igor u trenutku skreće i odvlači nas izvan puta. Rijetko nisko raslinje polako prelazi u čisti pijesak i sve se teže penjemo po uzbrdici koja nam zakriva pogled. Mučim se sa Zvončijem pratiti Igorov tempo i naivno pokušavam zadržati pijesak izvan tenisica kad stižemo na vrh dine. Trenutak tišine, a onda val mog nekontroliranog divljenja. Ovo je još ljepše nego smo zamišljali, a mi nismo laka publika. Netaknute dine

u svim oblicima prostiru se sve do visokog zida litica i moćnog oceana. Sjedimo na vrhu neko vrijeme, svatko u svojim mislima, da ne pokvarimo odmah glatku površinu pred sobom, a onda - juriš. Skačemo nizbrdo po pijesku i utrkujemo se do ruba litica. Za nama ostaju razbacani tragovi, ali već prvim naletom vjetra oni nestaju i kao da nikad nismo ni prohujali ovim putem. I bolje! Želim

ovo ponoviti i sutra. I prekosutra. I dok god smo ovdje.

Zaustavljamo se na pedesetak metara visokoj litici i pred nama se otvara plaža. Stijene veličine trokatnica kupaju se u plićaku, a valovi razbijaju oko njih. Stepenicama se spuštamo u podnožje, skidamo obuću i krećemo u drugu rundu sumanu-

tog trčanja. Sunce grije dovoljno da je mokra meka podloga pod nogama ugodna, a varljivi nas valovi svako malo sustižu. I dok Igor i ja uživamo u dobrim i lošim procjenama oceana, Zvonči je izvan sebe svaki put kad ga koji val sustigne i smotči mu šape. Vrlo dramatičan trenutak, nema što.

Skrojeno za nas

Igor me izvlači iz delirija bosih nogu i obećava da sigurno ima još famoznih stvari po putu. Vraćamo se na vrh litica i počinjemo pratiti uzak putelj uz rub provalije.

Priroda oko nas nestvarno je prazna i srećemo jedino obitelj roda usidrenih na vrhu jedne od teško dostupnih stijena. Ovoga puta kao da je netko skrojio za nas. Gubimo pojam o vremenu, pojam o datumu izgubili smo već negdje u Italiji, i vraćamo se puni dojmova našim domaćinima.

Njihova koliba cijela je spojena na solarne ćelije, a izvor pitke vode imaju par metara dalje. Potpuno su neovisni i trenutno im je najveća briga borba s divljim borovnicama. Dobivam čast okušati se s trimerom, dok Igor mačetom skida stabljike bambusa. Mali Evan iza mene hoda s metlom i pokretima oponaša moj alat, a Zvonči prolazi kroz još jednu traumu upoznavanja s njihovom mačkom i psom. Hijerarhija je brzo uspostavljena, mačka je glavna, a njih će dvojica bolje proći ako budu složni i to im je jasno.

Mrak je. Vatra gori. Nabacujem zadnje ostatke odrezanog bilja, pa skupa sjedamo oko topline plamena. Toliko se toga dogodilo u ovim godinama koje su prijateljstvo svele na povremeni e-mail, ali eto nas sad pod mladim mjesecom, na jugu Portugala dok vatra pucketa...

kalendar

<p>SIJEČANJ</p> <p>Istarska zimska liga u trčanju 28. siječnja Rabac Utrka šestoga kola</p>	<p>avanture Trekking utrka</p> <p>Istarska zimska liga u trčanju 11. veljače Tupljak Utrka sedmoga kola</p>	<p>Muški Elite i U-23 odnosno za UCI Kontinental ekipe, nacionalne ekipe, regionalne ekipe i klubove</p> <p>Noćna mora 24. veljače Žminj (Šivati, društveni dom) Trekking utrka Start: 18 sati Startnina: 20 kn Tehnički sastanak: 17.45 sati Dužina: 15/20 km Kategorije: muška, ženska Vremenski limit: 6 sati Maksimalan broj natjecatelja: 100+1 Obavezna oprema: čeaona lampa, prva pomoć, kompas, mobitel, bidon ili mijeh s vodom, putna grickalica, topografska karta (osigurava organizator) Prijava: srksutivanac@gmail.com</p>
<p>VELJAČA</p> <p>Compressport Istratrek 3. veljače Pazin Trekking utrka Kategorije: Ultra 45 km, Challenger 25 km, Light 12 km Prijava i informacije: www.istratrek.srk-alba.hr</p>	<p>Brtonigla adventure trek 17. veljače Brtonigla Trekking utrka Kategorije: Ultra 50 km, Challenger 25 km, Light 11 km</p>	<p>Laguna Poreč Grand Prix 18. veljače Poreč Međunarodna jednodnevna biciklistička utrka iz međunarodnog kalendara Svjetske biciklističke organizacije UCI, otvorena je za bicikliste u kategorijama</p>
<p>K.I.T.A. 10. veljače Boljun (Lupoglav) Kvarnersko istarske trekking</p>	<p>Istarska zimska liga u trčanju 25. veljače Umag Utrka osmoga kola</p>	